

TEMPS MODERNS

Núm. 14

(Miklos Rozsa)

Juny 1995

FULLS DE CINEMA

EDITORIAL

Ay Carmela!

*Olvidate del mal y la derrota
ya no eres hez al barro
eres humano, más que humano
eres republicano
y federal*
(FÉLIX DE AZÚA)

L'estrena recent de *Tierra y Libertad*, de Ken Loach, ens ha retornat a un tipus de cinema molt de moda fa uns anys i que darrerament semblava haver-se exhaurit. La temàtica referida a la guerra civil del 36 fou explotada per gairebé la majoria de directors cinematogràfics de l'estat espanyol durant els primers anys post-dictatorials, fins al punt de repetir-se i d'arribar a provocar un cert cansament. El caire, però, que mostra *Tierra y Libertad* no s'havia tocat mai amb tanta profunditat. Ens referim a les interioritats de l'exèrcit republicà, a les lluites internes i les grans diferències de plantejaments que hi conviuen. Únicament a *Companyes, procés a Catalunya*, recordam una reflexió del protagonista sobre la divisió eterna de l'esquerra, durant una entrevista amb el *Noi del Sucre*.

Loach és fidel al seu estil. Ens mostra misèria i misèries. Idealitzacions que acaben en fracassos, jocs de guerra muntats a partir d'il·lusions que no són sustentades per la força i el potencial necessaris. Per poc que reproduueixi la realitat, era veritablement difícil que aquell exèrcit pogués fer front a la sublevació. La continuació del poema de Félix de Azúa que encapçala aquest escrit sembla una sinopsi argumental de la pel·lícula:

*Eres libertario, un insurrecto
con diez o doce de tus compatriotas
combatiendo a las botas con las botas,
muriendo sus espuelas
faltos de munición*

De la resta de pel·lícules de la cartellera hem de dir que no hi ha grans produccions. Aquest és un temps d'un tipus de cinema més lleuger, sense tantes ambicions, però correcte alhora. *Ultima seducción*, ja l'havíem vista amb altres títols i altres protagonistes, *Comer, beber, amar*, diferent i amb final sorpresa, *Historias del Kronen*, introdueix la generació K, germana de la X, però amb cap vincle amb la Triple A, afortunadament. Destaca la doble presència de Brad Pitt i Anthony Hopkins. Tot com un avanç de les estrenes cent per cent estiuenques. Un estiu, per cert, que obri de bell nou un parèntesi a la nostra publicació. Durant dos mesos no sortirà *Temps moderns*. A partir del setembre, però, tornarem a obrir pàgines. Moltes coses hem de dir encara durant aquest any del cinema, en aquest passeig d'aniversari vinyolià traslladat al setè art.

